

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرداننده: حمید بهشتی
۲۰ اکتوبر ۲۰۱۵

بن و کودتا در اندونزی ۱۹۶۵

جاکارتا – بن – پولاخ *

گزارش ویژه/ سازمان اطلاعات و امنیت المان BND در سال ۱۹۶۵ در کودتای خونین اندونزی که مهمان سال جاری نمایشگاه کتاب المان در فرانکفورت می باشد، دست داشته است. این موضوع را اسناد مخفی مجلس المان آشکار می سازند. چنان که از نسخه چاپی سخنرانی رئیس آنزمان بی ان دی، گرهارد وِسل، در یکی از جلسات در بسته مجلس المان در جون سال ۱۹۶۸ آمده است، بی ان دی فقط به ارتشیان اندونزی در نابود ساختن حزب کمونیست آن کشور که منجر به کشته شدن صدها هزار و شاید یک میلیون تن گشت، از طریق مشورت، وسائل فنی و حمایت مالی یاری نرسانده است. دیکتاتور پس از کودتا، سوهارتو، بخش اعظم موفقیت در کودتا را مدیون بی ان دی دانسته است. تا کنون چنین مشهور بود که مقامات امریکائی به انجام کودتای مزبور کمک کرده اند. سقوط رئیس جمهور پیشین و ۳۰ سال دیکتاتوری به دنبال آن که با خیال راحت از جانب المان بدان کمک می شد، محتوای کتب شماری از نویسندگان مشهور اندونزی می باشد که در نمایشگاه کتاب امسال در فرانکفورت عرضه شده اند. دولت المان تا به امروز نیز حاضر به بر ملا ساختن یاری بی ان دی به کودتاچیان و فشار و خفقانی که ارتش متعاقب آن انجام داد، نیست.

کودتای اندونزی که تا سال ۱۹۹۸ دیکتاتوری حاکم توسط جنرال سوهارتو را به دنبال داشت در اکتوبر ۱۹۶۵ در عکس العمل مقابل کوششی در سرنگونی رژیم سابق بود که در ۳۰ سپتمبر آن سال به کشته شدن چندین افسر ارتش انجامیده بود. اقدام سرنگونی مزبور را به غلط به حزب کمونیست اندونزی نسبت داده بودند. پس از آن ارتشیان با خشونت شدیدی علیه اعضاء و طرفداران واقعی حزب کمونیست یا افرادی که به آنها عضویت در آن را نسبت داده بودند، دست به کار شده، صدها هزار و بلکه یک میلیون به قتل رسیده و یا در کمپ های وسیع زندانی گشتند. شمار دقیق آنها تا به امروز نیز معلوم نیست. جنایات آنروز ارتشیان تا حال نیز روشن نشده است.

شبی ۵۰ تا ۱۰۰ کشته

چیزی که هنوز نیز روشن نشده است، کمک قدرت های غرب به انجام کودتای سوهارتو می باشد. البته تا حدی کمک امریکا که دارای بهترین ارتباط با نیروهای مسلح اندونزی بود به کودتا روشن شده است. بنا به گفته کارشناسان بدین صورت تا سال ۱۹۶۵ قریب به ۴۰۰۰ افسر اندونزی در مؤسسات آموزش نظامی امریکا تعلیم یافتند و درجه داران اندونزی در مؤسسات ویژه نخبگان مطابق روش ها و کتب نظامی ارتش امریکا تربیت گشتند [۱]. در ۲ دسمبر ۱۹۶۵ سفیر امریکا در جاکارتا توافق خویش را با تأمین مالی جنبش «کاپ - گشتاپو» اعلام نمود که به گفته وی «گروه عملیاتی تربیت یافته از غیر نظامیانی بود که مایل به نظامیگری بوده و کار اعمال فشار علیه اعضاء حزب کمونیست را بر عهده گرفته بودند» [۲]. این امر می بایست برای سفیر مزبور روشن بوده باشد که این به چه معناست؛ زیرا همکاران او در ۱۳ نومبر آن سال به وی اطلاعات کسب شده از پولیس اندونزی را مینا بر این که شبی ۵۰ تا ۱۰۰ تن از اعضاء حزب کمونیست در بخش شرقی و مرکز جاکارتا به قتل می رسند، رسانده بودند. آنگاه در ۱۵ اپریل سفارت امریکا اعلام نمود که کسی بدرستی نمی داند که رقم کشته شدگان و فعالان کمونیست «بیشتر به صدهزار نزدیک است تا به یک میلیون». علی رغم این کشتار عظیم سفیر امریکا در جاکارتا در ۱۰ اگست ۱۹۶۶ به واشنگتن گزارش نمود که به مأموران دولتی جاکارتا لیستی از اعضاء رهبری حزب کمونیست را داده اند [۳].

دوستان امتحان داده المان

مقامات المانی نیز پیشاپیش از کودتای مزبور آگاه بوده اند. در ماه مارچ ۱۹۷۱ مجله اشپیگل گزارش نمود که بی ان دی به سازمان اطلاعات ارتش اندونزی در سال ۱۹۶۵ با دادن مسلسل، دستگاه های بی سیم و کمک مالی (مجموعاً به ارزش ۳۰۰ هزارمارک) در سرکوب کودتای چپ در جاکارتا یاری رسانده است [۴]. و پس از گذشت ۱۲ هفته نیز گزارش نمود که «یک گروه عملیاتی بی ان دی مأموران اطلاعاتی ارتش اندونزی را آموزش داده و جای همکاران

امریکائی خود را که تحت فشار تبلیغاتی بوده اند، گرفته است» [۵]. و با ارسال «اسلحه های ساخت شوروی و مهمات فنلاندی آموزش دهندگان بی ان دی عملاً در جنگ داخلی دخالت کرده بودند». با توجه به سخنان بنیانگذار بی ان دی، راینارد گهلن، آلمان بن دارای بهترین ارتباط با سران نظامی اندونزی بوده است. زیرا در بین ۳۰ تن از افسران به قتل رسیده اندونزی در ۳۰ سپتمبر، دوتن از آنها مورد اعتماد آلمان بوده اند، از جمله وابسته نظامی اندونزی در بن، جنرال پنجاپتن، که گهلن در خاطرات خویش در سال ۱۹۷۱ از وی نام برده است. «بی ان دی به هنگام کودتا این شانس را داشته است که توانسته بوده به موقع، جریانات واقعه را برای دولت آلمان مشروحاً گزارش نماید» [۶].

موقعیت اعلای سفارتخانه

اطلاعات فراتر در این زمینه را کارشناس دستگاه های جاسوسی، ایریش شمیدت- انبورن، و کارشناس سیاسی، ماتیس ریستی، به دست آورده اند. بنا بر اطلاعات این دو می توان همکاری بسیار نزدیک میان بی ان دی و سیا را اثبات نمود. به گزارش اشمیدت- انبورن مرکز بی ان دی در آلمان (پولاخ) به سیا در اپریل ۱۹۶۱ اطلاع داد که مقر سفارتخانه آلمان در جاکارتا در موقعیت بسیار مناسبی قرار دارد. سیا بر این باور بوده است که گزارش مزبور به دست شخصی به نام رودلف اُبسگر- رودر نوشته شده است که پیش از آن، در زمان جنگ دوم جهانی از مأموران نازی ها در ارتش آلمان بوده و پس از جنگ در سال ۱۹۴۸ به معاونت گهلن، بنیانگذار بی ان دی درآمده و سپس در نقش گزارشگر برای روزنامه آلمانی زود دویچه سایتونگ و روزنامه سوییسی نویه زوریخر سایتونگ گزارش می کرده است [۷]. به گزارش اشمیدت- انبورن و ریستی، اُبسگر- رودر تا سال ۱۹۶۰ از کارکنان بی ان دی بوده است. در اواسط ماه جنوری ۱۹۶۴ یکی از نمایندگان برجسته سازمان سیا به سراغ گهلن رفته و جویای اطلاعات او از تحولات اندونزی گشته است. گهلن در آن زمان در پاسخ او گفته بود که او مرتب در باره وقایع آنجا به دولت آلمان گزارش کرده، اما نمی داند که موضع دولت آلمان در قبال آن وقایع چیست.

«سهم بزرگ بی ان دی»

جزئیات دیگر در این زمینه را می توان از سخنرانی رئیس آلمان بی ان دی، گرهارد وسل، که در ۲۱ جنوری ۱۹۶۸ در جلسه در بسته مجلس آلمان ایراد نموده است، اخذ نمود. به طوری که اشمیدت- انبورن و ریستی نوشته اند، وسل در آنجا چکیده ای از جزئیات فعالیت بی ان دی در یاری رساندن به سازمان های همدریف دستگاه خود در اندونزی را شرح داده است. در سخنرانی مزبور این عبارت آمده است که «در اکتوبر سال ۱۹۶۵ روابط موجود با سازمان های همدریف بی ان دی در اندونزی موجب کمک از طریق مشورت، امکانات فنی و به لحاظ مالی گشت و به سازمان های ویژه ارتش در سرکوب حزب کمونیست اندونزی و برکنار نمودن سوکارنو از طریق به راه انداختن و هدایت تظاهرات یاری رساند [۸]. «سرکوب حزب کمونیست اندونزی» شامل بود بر قتل صدها هزار و شاید یک میلیون اعضا و طرفداران واقعی آن حزب یا افرادی که متهم بدان بوده اند. رئیس سابق بی ان دی، وسل، در ادامه سخنرانی خود گفته بود: «به نظر سیاستمداران و ارتشیان اندونزی (سوهارتو، ناسوسیون و سلطان) بی ان دی سهم بزرگی در موفقیت کودتا داشته است».

ستایش از مرکز بی ان دی (پولاخ)

بنیانگذار بی ان دی، گهلن، جنایت مزبور را بدینگونه ستود: «موفقیت ارتش اندونزی که نابودی تمامی حزب کمونیست را با جدیت و قاطعانه اجراء نمود... به نظر من بیش از آن اهمیت دارد که بتوان آن را تحسین نمود» [۹].

اولویت های برلین

دولت المان تا به امروز نیز از بر ملا کردن دخالت این کشور در جنایات مزبور خودداری می نماید. دولت المان در پاسخ این پرسش که چه اطلاعاتی در باره حمایت های مستقیم و غیر مستقیم از قتل عام مزبور از جانب دول خارجی و دستگاه های جاسوسی یا سازمان های دیگر دارد، در ماه مه ۲۰۱۴ اعلام نمود: «دولت المان پس از بررسی همه جانبه بدین نظر رسیده است که پاسخ علنی به این سؤال ممکن نیست». و «اطلاعات مطلوب» می باید «به لحاظ رازداری مخفی بمانند». و «لازمه محافظت از مأخذ برای انجام وظایف سازمان های اطلاعاتی یکی از میانی بسیار مهم این کار می باشد» [۱۰]. از قرار معلوم نیاز جامعه اندونزیا به روشنگری و شفافیت در باره کمک های خارجی به قتل عام مزبور برای دولت المان کم اهمیت تر از حفظ منبع اطلاعاتی می باشد.

زیرنویس ها:

* پولاخ واقع در جنوب مونیخ مقر سازمان اطلاعات و امنیت المان Bundesnachrichtendienst بی ان دی است. نام این سازمان به المانی به معنی خدمات خبری المان است و کارش جمع آوری اطلاعات مخفی مربوط به خارج می باشد.

- [1] Rainer Werning: Putsch nach "Putschchen". junge Welt 01.10.2015.
- [2], [3] Rainer Werning: Der Archipel Suharto. In: Konflikte auf Dauer? Osnabrücker Jahrbuch Frieden und Wissenschaft, herausgegeben vom Oberbürgermeister der Stadt Osnabrück und dem Präsidenten der Universität Osnabrück. Osnabrück 2008, S. 183–199.
- [4] Hermann Zolling, Heinz Höhne: Pullach intern. Der Spiegel 11/1971.
- [5] Hermann Zolling, Heinz Höhne: Pullach intern. Der Spiegel 23/1971.
- [6] Reinhard Gehlen: Der Dienst. Erinnerungen 1942-1971. Mainz/Wiesbaden 1971.
- [7], [8] Matthias Ritzi, Erich Schmidt-Eenboom: Im Schatten des Dritten Reiches. Der BND und sein Agent Richard Christmann. Berlin 2011. S. dazu [Rezension: Im Schatten des Dritten Reiches](#).
- [9] Reinhard Gehlen: Der Dienst. Erinnerungen 1942-1971. Mainz/Wiesbaden 1971.
- [10] Antwort der Bundesregierung auf die Kleine Anfrage der Abgeordneten Andrej Hunko, Jan van Aken, Sevim Dağdelen, weiterer Abgeordneter und der Fraktion DIE LINKE. Deutscher Bundestag Drucksache 18/1554, 27.05.2014.

برگرفته از سازمان مراقب سیاست خارجی المان – ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۵

<http://www.german-foreign-policy.com/de/fulltext/59225>